

som mere hensigtsmæssigt end andre Former for Besiddelse af Husmandslodder. Jeg tror derfor, man ikke skal sige som det ærede Medlem, at nu ere alle enige om, at denne eller hin Form er den rigtige. Lad os hellere vente, indtil denne Kommission faar undersøgt Spørgsmaalet, og lad os saa høre, hvad den siger om det.

Med Hensyn til Sagens Realitet skal jeg selvfølgelig føje min anbefaling til de andres, der synes at nære skøn Enighed i saa Henseende.

Landbrugsministeren (*Poul Christensen*): Jeg opfattede neppe det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) forkert, naar jeg forstod ham saaledes, første Gang han havde Ordet, at han vilde insinuere, at vi fra vort Partis Side tidligere havde udtalt os paa en Maade, der var i Strid med Motiveringen af dette Lovforslag. Det ærede Medlem har ikke ført noget som helst Bevis derfor, og han kommer, indtil dette er bevist, til at lade min Paastand om, at det var løs Tale, han fremsatte, hænge paa sig. Det ærede Medlem maa først føre Bevis for, at vi, da dette Lovforslag var til Behandling i Folketinget, have udtalt os saaledes, at vi vare i Strid med Motiveringen nu, men kan han ikke det, maa han finde sig i det, jeg sagde før.

Nu vil det ærede Medlem maaske paastaa, at min Stilling har været svajende, og om han finder min Stilling svajende, maa han selv om, men jeg vover at paastaa, at under Forhandlingen om de foregaaende Love saavel som om det Forslag, vi havde for i Fjor, har min Stilling aldrig nogen Sinde været svajende. Jeg har f. Eks. aldrig haft en saa vild Idé som det ærede Medlem, at man skulde kalde Statshusmænd for Lenshusmænd. Men jeg beklager fremdeles at maatte savne det ærede Medlems Støtte til det foreliggende Lovforslag. Jeg konstaterer paa ny, at han er den eneste af dem, der have haft Ordet i denne Sag, som har nægtet at yde sin loyale Medvirkning til denne Sags Gennemførelse. Det er muligt, at det ærede Medlem kan svaje og til syvende og sidst yde sin Tilslutning, men saa ved jeg ogsaa, hvad Værd den har.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister forstaaer noget helt andet ved løse Insinuationer end jeg og de fleste andre med mig, og det forklarer maaske, at en Del af de Udtalelser, den ærede Landbrugsminister kommer med paa sine Vælgermøder, ikke er saa slemment, som man skulde tro efter Ordlyden. Naar man gennemlæser Udtalelserne fra den højtærede Ministers Partifæller i Fjor angaaende samme Sag, falder øjeblikkelig i Øjnene Modsætningen mellem disse og den nu brugte Motivering, men det kunne vi ikke tage en Drøftelse op om i dette Øjeblik; det viser, at vi forstaa Situationen forskelligt. Den højtærede Minister siger, at jeg ikke vil yde min Medvirkning til dette Lovforslags Gennemførelse. Jo, jeg vil i høj Grad yde min Medvirkning, og jeg vil stemme for den ene Million, men jeg vil blot henholde mig til det radikale Partis Ordfører, der i Fjor stærkt pointerede, at den ene Million af det, vi nu bevilge, skal benyttes til at prøve den rigtige Tanke, som ligger i offentligt Fæste. Det var denne Tanke, jeg vilde minde det radikale Parti om i Dag, da det synes at have glemt den.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Anders Nielsen: Da denne Sag har overvejende finansiell Interesse, tillader jeg mig at foreslaa, at den henvises til videre Undersøgelse og Drøftelse i Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2803).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Hegebund-Lange*): Som allerede udtalt